

414

UCHWAŁA Nr 312 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 sierpnia 1957 r.

zmieniająca uchwałę nr 826 Prezydium Rządu z dnia 15 października 1955 r. w sprawie przyznawania nagród za wybitne prace w dziedzinie twórczości urbanistycznej i architektonicznej.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 826 Prezydium Rządu z dnia 15 października 1955 r. w sprawie przyznawania nagród za wybitne prace w dziedzinie twórczości urbanistycznej i architektonicznej (Monitor Polski Nr 108, poz. 1429) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Ustala się następujące wysokości nagród:
nagroda I stopnia od 20.000 zł do 25.000 zł,
nagroda II stopnia od 15.000 zł do 20.000 zł,
nagroda III stopnia od 10.000 zł do 15.000 zł.

2. Nagrody są indywidualne i zespołowe. W przypadku przyznania nagrody zespołowej Komitet może podwyższyć wysokość nagrody w granicach do 50% sumy przypadającej na nagrodę danego stopnia.”;

2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Szczegółowe przepisy ustalające zasady zgłaszania wniosków i tryb przyznawania nagród określi regulamin wydany przez Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

415

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 lipca 1957 r.

w sprawie dopłat z budżetu z tytułu sprzedaży pasz przez zakłady handlu paszami Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” państwowym gospodarstwom rolnym.

Na podstawie § 2 uchwały nr 172 Rady Ministrów z dnia 10 maja 1957 r. w sprawie cen skupu zbóż z państwowych gospodarstw rolnych zarządza się, co następuje:

§ 1. Dopłaty z budżetu do pasz sprzedawanych przez zakłady handlu paszami Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” państwowym gospodarstwom rolnym ustala się w wysokości podanej w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Dopłaty z budżetu będą rozliczane przez Centralę Rolniczą Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” według trybu rozliczeń ujemnych różnic budżetowych (zarządzenie Ministra Finansów z dnia 16 stycznia 1953 r.).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 lipca 1957 r. (poz. 415).

DOPLĄTY DO PASZ TREŚCIWYCH SPRZEDAWANYCH PAŃSTWOWYM GOSPODARSTWOM ROLNYM

Lp.	Wyszczególnienie pasz	Dopłata za 100 kg w złotych	Lp.	Wyszczególnienie pasz	Dopłata za 100 kg w złotych
I. Zboża pastewne.			III. Mączki pochodzenia roślinnego.		
1.	Owies pastewny	30,—	1.	Mączka jęczmienna	34,—
2.	Jęczmień pastewny	30,—	2.	„ gryczana	37,40
3.	Mieszanka zbóż kłosowych	30,—	3.	„ z prosa	30,60
II. Otręby i śruty.			4.	„ owsiana	27,20
1.	Śruta grochowa i z roślin motylkowych	29,20	IV. Mieszanki pasz treściwych.		
2.	„ ze zbóż pastewnych	29,20	1.	Mieszanka B	39,60
3.	Otręby żytnie I klasy	30,60	2.	„ T	37,40
4.	„ pszenne grube	55,80	3.	„ MBek	40,80
5.	„ pszenne drobne	42,40	4.	„ D	43,—
6.	„ jęczmienne	26,—	5.	„ DK	47,60
7.	„ owsiane	15,80	6.	„ DK-Ziel	47,60
8.	„ gryczane	22,60	7.	„ D-Ziel	43,—
9.	„ gryczane z łuską	10,20	8.	„ MM	32,50
10.	„ z prosa	26,—			
11.	„ kukurydziane	26,40			
12.	„ grochowe	38,—			

Lp.	Wyszczególnienie pasz	Dopłata za 100 kg w złotych	Lp.	Wyszczególnienie pasz	Dopłata za 100 kg w złotych
V. Śruty z roślin oleistych.					
1.	Śruta rzepakowa	34,—	3.	Mączka ze skwarek	—
2.	" słonecznikowa bez łuski	51,—	4.	" mięsno-kostna niesłona	—
3.	" kokosowa i z ziarn palmowych	44,20	5.	" mięsno-kostna słona	—
4.	" lniana	62,60	6.	" rybna niesłona	—
5.	" sojowa	51,—	7.	" rybna słona	—
6.	" arachidowa	113,—	8.	" ze skorup jaj	26,—
7.	" sezamowa	106,20	9.	" kostna odklejana	12,85
8.	" kminkowa	17,—	VII. Inne pasze.		
9.	" bawełniana	44,60	1.	Drożdże pastewne jasne	—
10.	" koprowa	17,—	2.	" " ciemne	—
11.	" z kapusty abisyńskiej	17,—	3.	Wysłodki buraczane suszone	26,—
12.	" lniankowa	17,—	4.	Kiełki słodowe	37,40
VI. Mączki zwierzęce i z ryb.					
1.	Mączka z krwi suszona	81,—	5.	Młóto suszone	26,—
2.	" z krwi utylizowana	81,—	6.	Płatki ziemniaczane	49,50
			7.	Wycierki ziemniaczane suszone	36,20
			8.	Melasa	29,40

416

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 27 lipca 1957 r.

w sprawie trybu ustalania cen w resorcie przemysłu ciężkiego.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 30 września 1953 r. w sprawie przekazania właściwym ministrom uprawnień do ustalania cen produktów nietypowych i opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1311) oraz zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 grudnia 1956 r. w sprawie przekazania Ministrom: Górnicztwa Węglowego, Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Chemicznego uprawnień do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym (Monitor Polski Nr 106, poz. 1234), jak również w celu uregulowania trybu ustalania cen detalicznych zarządza się, co następuje:

§ 1. Dostawca wyrobów, na które nie ma ustalonych cen zbytu w obowiązujących cennikach (lub ich uzupełnieniach) bądź na które brak cen detalicznych, jest zobowiązany ustalić te ceny we własnym zakresie (§ 2) lub wystąpić z wnioskiem o ich ustalenie (§ 3 lub § 8).

Tryb ustalania cen zbytu.

§ 2. 1. W razie gdy wyroby nie mają ustalonych cen zbytu (§ 1) i ze względu na charakter produkcji lub obrotu nie powinny być ujęte cennikiem (§ 3), a są przeznaczone:

- 1) na cele zaopatrzenia i inwestycji jednostek państwowych lub innych jednostek uprawnionych do zakupu po cenach zbytu,
 - 2) na eksport,
- ceny zbytu będzie ustalać dostawca w porozumieniu z odbiorcą, a w razie nieosiągnięcia porozumienia — centralny zarząd dostawcy w porozumieniu z odbiorcą lub jednostką nadrzędną odbiorcy.

2. Centralny zarząd dostawcy może zastrzec do swej decyzji ustalanie cen zbytu określonych wyrobów lub grup wy-

robów, o których mowa w ust. 1. Ceny zbytu tych wyrobów ustala centralny zarząd w porozumieniu z odbiorcą.

3. Porozumienie z odbiorcą, o którym mowa w ust. 1 i 2, następuje w drodze przesłania odbiorcy wstępnej kalkulacji kosztu własnego wraz z propozycją co do wysokości ceny zbytu.

4. Uważa się, że odbiorca wyraził zgodę na wysokość proponowanej ceny zbytu, jeżeli w ciągu 14 dni od daty otrzymania kalkulacji nie udzielił odpowiedzi wyrażającej stanowisko w sprawie wysokości ceny.

5. Ceny zbytu ustalone przez dostawcę lub centralny zarząd dostawcy w trybie ust. 1—4 obowiązują jedynie w odniesieniu do określonego zamówienia odbiorcy.

§ 3. 1. W razie gdy wyroby, które nie mają ustalonych cen zbytu (§ 1), są produkowane seryjnie lub stale powtarzają się w produkcji bądź są przeznaczone dla szerszego kręgu odbiorców albo stanowią przedmiot obrotu składowego, dostawca powinien wystąpić z wnioskiem o ustalenie cen zbytu tych wyrobów w celu uzupełnienia cennika tymi cenami.

2. Wniosek o ustalenie ceny zbytu przesyła się wraz z wstępną kalkulacją kosztu własnego do nadrzędnego centralnego zarządu. Równocześnie — jeżeli główny odbiorca lub dystrybutor podlega Ministrowi Przemysłu Ciężkiego — kopię wniosku wraz z kalkulacją wstępną przesyła się do:

- 1) biura zbytu (sprzedaży) — w razie gdy biuro to jest dystrybutorem wyrobu objętego wnioskiem;
- 2) centralnego zarządu odbiorcy — w przypadkach bezpośrednich dostaw dla jednostek nadzorowanych przez ten centralny zarząd.

§ 4. 1. Centralny zarząd dostawcy kieruje wniosek o ustalenie ceny zbytu wraz z kalkulacją do:

- 1) Centralnego Zarządu Zbytu Przemysłu Maszynowego i Elektrotechnicznego — w razie gdy wniosek dotyczy cen zbytu, które powinny stanowić uzupełnienie cenników od 27-Z do 40-Z;